

ΧΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021

19.8. Η τρελή παρέα, δηλαδή η Μάρτα, η Χάννη, η Ρέγγα, η Μπίγκη κι εμείς οι δυο, ξεκινάει για τη Χίο. Για όσους αγαπάνε συναρπαστικές ιστορίες: Χάχα, όλο το ταξίδι περνάει χωρίς το παραμικρό πρόβλημα, ένα σοκ όμως παθαίνουμε: Στην πτήση του Aegean μας προσφέρουν ένα ποτό ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΝΑΚ! Δεν είμαστε πια συνηθισμένοι σε τέτοια μετά από τα ταξίδια μας με τσιγγούνες αεροπορικές εταιρίες όπως η Ryanair και η AUA. Στην Αθήνα περνάμε τις ώρες αναμονής με δημιουργικές δραστηριότητες, όπως βλέπετε στη φωτογραφία.

Το βράδυ φτάνουμε στη Χίο, κάνουμε το τσεκ-ιν στο αγαπημένο μας Emporios Bay Hotel, χαιρετάμε την οικογένεια και το σκύλο Νιόνιο και... προσγειωνόμαστε στον Μπάμπη και την οικογένεια του, όπου μας περιμένουν ήδη ο Διαμαντής και ο Πυθαγόρας. Τρώμε, πίνουμε μπίρες και λέμε φιλοσοφίες 😊, και στις 2 το πρωί πάμε για ύπνο, γιατί είμαστε ήδη «λίγο» κουρασμένοι.

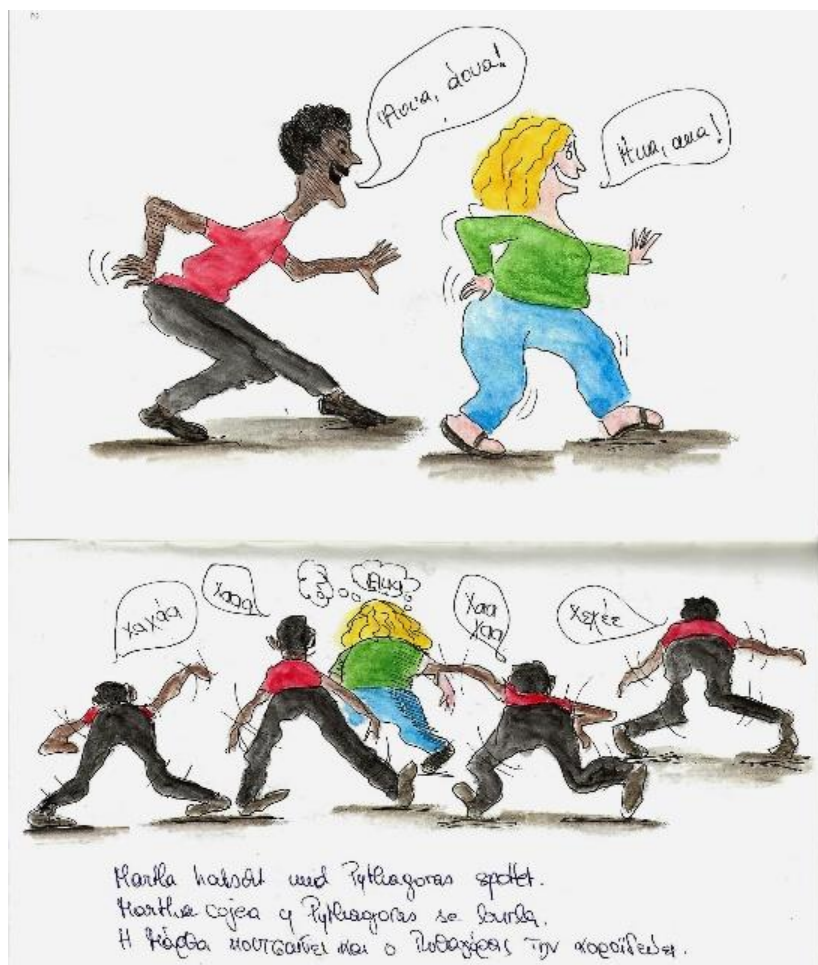
Αυτός είναι ο πρώτος, αλλά όχι ο τελευταίος «αραβικο-ρωσικός» διάλογος της Μάρτας και του Πυθαγόρα. Το πιο εντυπωσιακό σχόλιο του Πυθαγόρα: «Αχ, χαλελίλι, αμπάντ, σαλάμι, Αλέκο». Μεγάλος φιλόσοφος! Και τα «ρωσικά» της Μάρτας μας τρελαίνουν!

20.8. Μετά από μια υπέροχη μέρα στο Φώκι (φωτογραφίες απ' αυτή την παραλία βρίσκετε στην έκθεση του Ιουνίου) περνάμε το βράδυ στου Καραγιώργη. Ο Πυθαγόρας ξέρει τη δουλειά του σαν «μάγκας» και ψήνει τη Ρέγγα, αυτό όμως δεν της αρέσει πολύ. Λάθος κάνει η Ρέγγα, ο μάγκας το ξέρει, και γι' αυτό αποφασίζει να μην τα παρατήσει. Του λείπουν τα δόντια και έχει μόνο ένα μάτι, αλλά όλα αυτά δεν είναι τίποτα. Το ωραίο, καινούργιο μουστάκι επανορθώνει όλα, η Ρέγγα θα τον ερωτευτεί, εννοείται. Ο Διαμαντής λέει ότι το μουστάκι αυτό είναι υπέροχο, κι εκείνος θέλει ένα, αλλά ο Θοδωρής τον προειδοποιεί, με μουστάκι θα μοιάσει με Γάλλο πούστη.

Θοδωρής: «Ο Διαμαντής θέλει μουστάκι,
του ζήπα μην το κάνεις, γιατί θα μοιάσεις
με Γάλλο πούστη, χαχαχάα!»

Όταν ο Πυθαγόρας δεν είναι απασχολημένος με τη μάγκικη δουλειά του, κοροϊδεύει τη Μάρτα, γιατί εκείνη κουτσαίνει λίγο.

21.8. Περνάμε όλη την ημέρα στο Φώκι και απολαμβάνουμε τη ζωή. Το απόγευμα θα μας φέρουν τη βάρκα που μας οργάνωσε ο Ηλίας, και μετά θα ξεκινήσουμε, θα κάνουμε εκδρομές, θα γνωρίσουμε καινούργιες παραλίες ... πιστεύουμε. Το απόγευμα καθόμαστε στη βεράντα του ξενοδοχείου μαζί με τη Ιωάννα και το σκύλο Νιόνιο, ο οποίος δείχνει την απόλυτη αγάπη του για τις λιχουδιές που του έφερα απ' την Αυστρία.

22.8. Σήμερα ο Ηλίας μας εξηγεί τη βάρκα, αλλά δεν μπορούμε να ξεκινήσουμε, γιατί έχει πολλά κύματα, εντάξει, τότε αύριο... πιστεύουμε. Φυσάει πολύ, γι' αυτό δεν πάμε στο Φώκι, αλλά κάνουμε εκδρομή στον Άγιο Ισίδωρο (φωτογραφίες βρίσκετε στην έκθεση του Ιουνίου) και στη Λαγκάδα. Το ταξιδιωτικό γρουπάκι είναι ευχαριστημένο, οι «ξεναγοί» χαίρονται, έτσι πρέπει.

Το βράδυ τρώμε στου Μιχάλη, γιατί από εκεί βλέπουμε καλύτερα την πανσέληνο. Χαιρόμαστε πολύ, γιατί έρχονται να μας δουν η Σοφία και ο Δημήτρης. Πόσα χρόνια δεν ειδωθήκαμε;;;

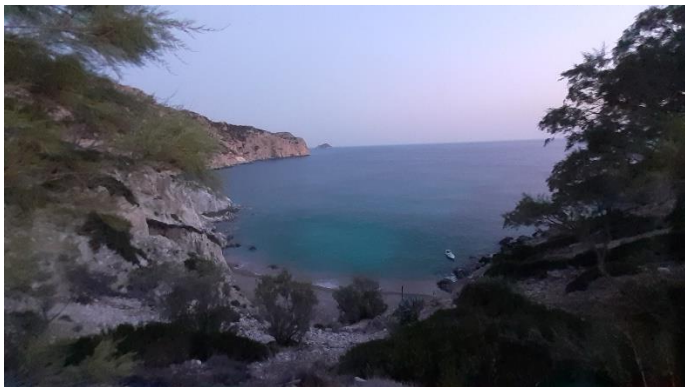

Αργότερα έρχονται και ο Πυθαγόρας με τον αδελφό του, το Γιώργο, ο οποίος είναι ακόμα πιο τρελός απ' τον Πυθαγόρα. Ναι, αυτό είναι δυνατό! 😊 Και αν δε γίνεται με φυσικό τρόπο, τότε μπορεί κανείς να καπνίσει τις απαραίτητες ουσίες...

23.8. Πάλι φυσάει πολύ και δεν μπορούμε να πάμε βαρκάδα ή να κάνουμε μπάνιο στο Φώκι, γι' αυτό πάμε στο Πυργί και επισκεπτόμαστε το Μάνο και το Βασίλη στα καταστήματά τους. Αγοράζουμε αρκετά ωραία προϊόντα και μας κάνουν πολλά δώρα, είναι απίστευτα γλυκοί! Μόλις έρθει ο Βάλτερ, θα τους κάνουμε το τραπέζι στον Εμπορειό, από πέρσι το σκοπεύουμε και τώρα θα γίνει πραγματικότητα!

Το βράδυ πάμε με το Διαμαντή και τον Πυθαγόρα στα Βρουλίδια, όπου έχει μια όμορφη καντίνα με υπέροχη θέα στη θάλασσα.

Ο Γιάννης και η κόρη του μας φτιάχνουν νόστιμα μεζεδάκια και έχουμε ωραία παρέα, γιατί ο Γιάννης Μπρης έρχεται μετά το ψάρεμα να μας δει. Ο Πυθαγόρας του ευχήθηκε να μην πιάσει τίποτα, για να μη φάει σπίτι του και να έρθει σ' εμάς. Για μας το έκανε ο Πυθαγόρας, από αγάπη, μας λέει, αλλά ο Γιάννης δε συμφωνεί και τον λέει γρουσουζή. Μετά το φαγητό παίζουμε και τραγουδάμε μαζί, για πρώτη φορά μετά από 2 χρόνια! Η ατμόσφαιρα, οι γλυκοί άνθρωποι, παρά λίγο να τρελαθώ απ' τη χαρά. Και απ' τα γέλια, γιατί έχουμε και αρκετά τρελόπαιδα μαζί μας!

Λίγο πριν τα μεσάνυχτα θέλουμε να φύγουμε, για να μην είναι πολύ μεθυσμένοι οι οδηγοί μας, αλλά ο ταβερνιάρης μας ζητάει να κάτσουμε ακόμα λιγάκι, γιατί φοβάται να τον φάει ο κακός ο λύκος. Δε μας πειράζει, του λέμε, και τον αφήνουμε χωρίς συμπόνια. Αυτή τη νύχτα ο λύκος δεν τον έφαγε, θα τον ξαναδούμε ακόμα πολλές φορές σ' αυτές τις διακοπές.

24.8. Σήμερα έχουμε θαυμάσιο καιρό, δηλαδή μπορούμε επί τέλους να πάρουμε τη βάρκα μας..., αλλά ο Ηλίας που έχει το κλειδί, λείπει σήμερα. Περνάμε μια ωραία ημέρα στο Φώκι, πάλι καλά.

Το βράδυ ο μάγειρας του Μπάμπη Μιχάλης μας φτιάχνει μια νόστιμη στήρα φούρνου, είμαστε ενθουσιασμένοι. Να οι φωτογραφίες πριν και μετά.

Τους δοξαστικούς ύμνους μας τους δέχεται με πολλή ηρεμία.

25.8. Ο Ηλίας λείπει πάλι, γι' αυτό ο Θοδωρής μας βοηθάει με τη βάρκα. Είναι δεμένη στα ρηχά, γύρο έχει πέτρες και άλλες βάρκες. Μπορούμε να την τραβήξουμε έξω και να ξεκινήσουμε, αλλά να την παρκάρουμε χωρίς να χτυπήσουμε την προπέλα, αυτό είναι δύσκολο για μας τους τόσο έμπειρους θαλασσόλυκους. Ο Θοδωρής φουσκώνει την αριστερή πλευρά της βάρκας, γιατί έχει ήδη ξεφουσκώσει λίγο. Αποφασίζουμε να την επιστρέψουμε, δε θέλουμε να ρισκάρουμε τίποτα. Αν ο Πυθαγόρας ενοικιάζει το αμάξι του, είναι το ίδιο, λέει ο Γιώργος με πικρή ειρωνεία. Πάμε λοιπόν στο Φώκι, όπου περνάμε άλλη μια ήσυχη και ωραία ημέρα με τις φίλες μας.

Το βράδυ τρώμε στου Γρηγόρη και σώζουμε τον γιό της Λιάνας, Χρήστο, από τη λιμοκτονία, γιατί του χαρίζουμε Mannerschnitten (ένα νόστιμο αυστριακό γλυκό). Μετά πάμε στον Μπάμπη, όπου ο Βάλτερ μας νουθετεί σχετικά με μάσκες κι ευθύνη κλπ. Τον ρωτάω, γιατί μιλάει τόσο δραματικά και μου εξηγεί ότι είναι μεθυσμένος. Αυτό με πείθει.

26.8. Πάμε στα Μεστά, στη Σιδηρούντα και στην παραλία Τηγάνι. Παρόλο που η παραλία λέγεται Τηγάνι, το νερό είναι παγωμένο κι έτσι κανένας Έλληνας δεν κάνει μπάνιο. Έχουμε τη θάλασσα για τον εαυτό μας. Μετά πάμε στα Αυγόνυμα κι εκεί πάμε σ' ένα ταβερνάκι για καφέ. Η εστίατορας είναι απ' τον Άγιο Δομνίκο και χαίρεται που μπορεί να μιλήσει ισπανικά μαζί μας. Μας λέει για το μυαλό του άνδρα της που δυστυχώς δε λειτουργεί καλά κι έτσι δεν μπορεί να μάθει ισπανικά. Μετά πάμε στη Βέσσα, όπου τρώμε σουβλάκι με πίτα. Τις παραδόσεις τις διατηρούμε! Το βράδυ τρώμε στις Μαρίας και μας κάνει παρέα ο Πυθαγόρας.

27.8. Το πρωί μαθαίνουμε ότι έφτασαν ο περίφημος Ιταλός συνθέτης ελαφριών τραγουδιών Carlo (το σχετικό σκίτσο το βρίσκετε στην έκθεση Ιουνίου) με τη γυναίκα ή νοσοκόμα του. Μας λένε ότι στις 7 το πρωί παραπλανιόταν στη ρεσεψιόν κι έψαχνε τη Γιούλη. Η γυναίκα του έλειπε και κάποιος έπρεπε να τον ταΐσει. Ήθελε συγκεκριμένα τη Γιούλη να τον ταΐσει, για να μην πεθάνει της πείνας. Μια φορά, πριν χρόνια, όταν έλειπε η γυναίκα του, η Γιούλη του έκοψε το φαγητό στο πιάτο του, αυτό θυμήθηκε τώρα και την έψαξε. Μετά όμως εμφανίστηκε πάλι η γυναίκα του και δεν ήταν ανάγκη να ξυπνήσουν τη Γιούλη. Ο Ηλίας μας εξηγεί ότι παλιά ο Carlo ήταν γυναικάς και τώρα πληρώνει τις αμαρτίες του. Το απόγευμα κάνουμε μια βαρκάδα με τον Πυθαγόρα και το γρουπάκι μας είναι ευτυχισμένο. Οδηγώ τη βάρκα τυφλά, γιατί απ' τα παράθυρα δε βλέπω τίποτα.

Το βράδυ τρώμε στου Καραγιώργη και μετά πάμε στου Μιχάλη, όπου ο Γιώργος πίνει πολύ μεταξύ, γι' αυτό ο Βάλτερ τον υποστηρίζει στον γυρισμό στο ξενοδοχείο. Στο σκίτσο βλέπετε όμως, ότι και ο Βάλτερ κουνιέται ήδη «λιγάκι».

28.8. Παίρνω ένα μήνυμα του Διαμαντή: «Καλή μέρα. Τι κάνεις;» Η Ιωάννα μου λέει, ότι πήρε μήνυμα του Διαμαντή: «Καλή μέρα. Τι κάνεις;» Είναι πρωτότυπος. Μεγάλος φιλόσοφος. Πάμε στου Μπάμπη για την τελευταία βραδιά της Ρέγκας και της Μπίγκης.

29.8. Ο Διαμαντής γράφει: «Καλή μέρα. Τι κάνεις;» Κάθε μέρα έχει καινούργιες ιδέες! Πάμε για μπάνιο στο Φώκι, όπου μας κάνουν παρέα η Μάρτα, η Χάννη και ο Απόστολος. Μας προσφέρει ένα κομμάτι απ' το κέικ του, να το φάμε ήσυχοι, δεν έχει κορόνα, μας εξηγεί. Παρόλο που δεν έχει κορόνα, δε θέλουμε, όχι, ευχαριστούμε.

Το βράδυ τρώμε στου Γρηγόρη, όπου δουλεύει σήμερα ο Μάκης. Θυμόμαστε τις μουσικές βραδιές που περάσαμε με την ορδή του Στέφανου, μας δείχνει τα γιουκαλίλι του, μετά έρχεται ο Πυθαγόρας και παραπονιέται για τη Ρέγκα. Ψάρεψε μόνο 2 κιλά ψάρια, μάλλον γιατί εκείνη του ευχήθηκε καλό ψάρεμα, η γρουσουζα αυτή, γκρινιάζει. Του υπενθυμίζουμε ότι και ο Θοδωρής του ευχήθηκε καλό ψάρεμα. Ναι, είναι συγκλονιστικό, και αυτός!

30.8. Το βράδυ πάμε στα Βρουλίδια, όπου τρώμε ωραία μεζεδάκια και παίζουμε μουσική με το Γιάννη. Πόσο αγαπάω αυτές τις βραδιές!!! Λέω στη γυναίκα του ταβερνιάρη, ότι φοβάται μην τον φάει ο κακός ο λύκος κι εκείνη απαντάει ενθαρρυντικά: «Ναι, ας τον φάει».

31.8. Η τελευταία ημέρα διακοπών για τη Μάρτα και τη Χάννη. Να την απολαύσουν πολύ!!!! Στο Φώκι, παραδείγματος χάριν. Λίγο ανησυχούμε γιατί μια ημέρα πριν φύγουν οι φίλες μας έρχεται μια ορδή στο Μαύρο Γιαλό που ουρλιάζει «Griechischer Wein», το αγαπημένο τραγούδι των Γερμανών τουριστών. Αυτοί δεν είναι αντικαταστάτες για τις φίλες μας!!!

1.9. Πάμε τη Μάρτα και τη Χάννη στο αεροδρόμιο και μετά πάμε στο Κάστρο για να πιούμε καφέ με τη Γεωργία. Το απόγευμα πάμε στο Μαύρο Γιαλό και φοβόμαστε να είμαστε μοναχοί μας, αλλά ο Νιόνιος μας λυπάται και μας συνοδεύει. Σύντομα διαπιστώνει ότι το στρώμα μου είναι πολύ βολικό. Κάνω μερικές φωτογραφίες και τις στέλνω στη Ιωάννα. Αυτό προκαλεί ταραχή στο ξενοδοχείο. Συνήθως ο Νιόνιος δεν κάνει παραπάνω από 3 βήματα, λένε. Νομίζω ότι αυτό εξαρτάται απ' την ποιότητα της προσφοράς.

2.9. Σήμερα έχουμε πένθος γιατί πέθανε ο Μίκης Θεοδωράκης.

Περνάμε την ημέρα στο Φώκι και στον Μαύρο Γιαλό, το απόγευμα πίνουμε καφέ του Μπάμπη και το βράδυ τρώμε στης Μαρίας. Στου Καραγιώργη έχει ένα γλέντι με μουσική και χορό. Οι κυρίες χορεύουν πάνω στα τραπέζια και κάτι μεθυσμένοι «χορευτές» προσπαθούν να «χορέψουν» χωρίς να πέσουν. Δεν αγγίζουν τις κυρίες για να τις πειράξουν, αλλά για να κρατηθούν. Η ακροβασία τους στο ζεϊμπέκικο μας φαίνεται λίγο κοπιαστική.

3.9. Πάμε στο Πυργί και επισκεπτόμαστε το Μάνο στο μαγαζί του. Κανονίζουμε να έρθουν την Τρίτη με τους γονείς του στον Εμπορειό, για να περάσουμε μια βραδιά μαζί. Στην παραλία Καρίντα βλέπουμε έναν πολύ ειδυλλιακό χώρο για μπάνιο.

4.9. Κάνουμε εκδρομή με τη βάρκα του Θοδωρή. Έχει κύματα, γι' αυτό πρέπει να οδηγήσω σωστά, για να μη βραχούμε. Το καταφέρνω και ο Θοδωρής με επαινεί. Μετά οδηγεί ο Γιώργος και πάλι δε βρεχόμαστε. Ο Θοδωρής επαινεί και το Γιώργο, του εξηγώ όμως ότι το έμαθε τώρα από μένα. 😊

Απόψε ο Πυθαγόρας θα μας κάνει το τραπέζι, γι' αυτό αγοράζουμε μπίρες και μια πορτοκαλάδα για το Γιώργο, για να το πειράξουμε λίγο. Με 2 μεγάλες σακούλες γεμάτες μπίρες καθόμαστε στον Μπάμπη, για να περιμένουμε τον Πυθαγόρα. Η Πάτρα μας φέρνει 2 ποτήρια, γιατί πιστεύει ότι θέλουμε να πιούμε τις μπίρες στο μαγαζί της. 😊 Ο Πυθαγόρας μας πάει στο σπίτι του και γνωρίζουμε και άλλον αδελφό του, τον Μιχάλη. Και τον συνταξιούχο αστυφύλακα Μιχάλη. Πολλοί Μιχάληδες σε μια βραδιά... Ο Πυθαγόρας είναι σκληρός και τους διώχνει, η πρόσκληση είναι μόνο για μας. Ευτυχώς όμως, γιατί έτσι έχει αρκετό φαγητό για μας! Έχει 5 (!) φρέσκα φαγκριά, μια τεράστια σαλάτα, ένα ολόκληρο ψωμί, μια μεγάλη μερίδα (ας πούμε 5 μερίδες) πατάτες, φρέσκα κουκιά, σαρδέλες και γαρίδες. Όλα νοστιμότατα και ΟΛΑ για μας. Οι δυο κάθονται δίπλα μας, δεν τρώνε τίποτα και μας κοιτάνε με καλοσύνη, αισθανόμαστε σαν μικρά παιδιά. Δεν καταφέρνουμε να τα φάμε όλα, περίεργο! 😊 Όταν ο τρελός ο Γιώργος είναι τύφλα στο μεθύσι και όλο φωνάζει «Φέεεεετα, καρδιά μου, μουτς, ματς», κλπ., ο Πυθαγόρας μας προτείνει να πάμε στον Εμπορειό για να πιούμε μια μπίρα, ενώ ο Γιώργος μαζεύει τα πιάτα. Θα πετάξει όλα τα πιάτα μαζί με το τραπεζομάντηλο έξω από την πόρτα, αυτό το μαύρο προαίσθημα έχει ο Πυθαγόρας. Κάποτε θα τον ρωτήσουμε αν έγινε πραγματικότητα ή όχι.

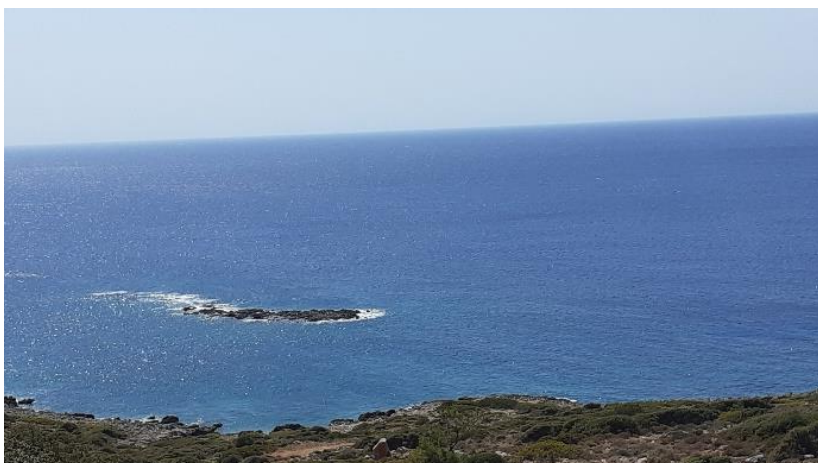

5.9. Κάνουμε μια βραδιά αφιερωμένη στον Μίκη Θεοδωράκη στο μαγαζί του Μπάμπη. Η Ιάσμη έρχεται για λίγο και μετά πάει στο διπλανό μαγαζί, γιατί εκεί κάθεται ο Μαρσέλ. Τον προτιμάει παρόλο που τον έχει όλο το χρόνο και με εμάς δεν πέρασε ούτε μια βραδιά αυτό το καλοκαίρι. Πρέπει να μοιραστεί, γιατί όλοι τη θέλουν, παραπονιέται, και ακούω καλά τον Μπάμπη να ψιλογελάει λίγο και να λέει «κανένα πρόβλημα». Μαζί μου τραγουδάνε η Σεβαστή με τον άνδρα της και ... στο διπλανό μαγαζί ο Μαρσέλ και η Ιάσμη. Έτσι μπράβο. 😊 Ο Διαμαντής που συνήθως είναι ήσυχος, αισθάνεται τη δράση του πέμπτου ούισκι και αρχίζει να φωνάζει. Χωρίς πρόβλημα φωνάζει πιο δυνατά απ' όλους μας και σταματάω να τραγουδώ για σήμερα.

6.9. Πάμε βόλτα στον Εμπορειό και η Μαρία της ταβέρνας Ποσειδώνα μας δίνει το κλειδί της μικρής εκκλησίας, την οποία δεν είδαμε ποτέ μας από μέσα, παρόλο που ερχόμαστε ήδη 26 χρόνια. Μέχρι τώρα τη βρήκαμε πάντα κλειδωμένη και νομίσαμε ότι χρειαζόμαστε τουλάχιστο την άδεια του Μητροπολίτη για να μπούμε μέσα. Αλλά απλώς περνάμε απ' την κουζίνα της Μαρίας, μας δίνει το κλειδί και πάμε, τόσο απλό! Ποιος ξέρει τι άλλα πράγματα θα διαπιστώσουμε τα επόμενα 26 χρόνια σ' αυτό το χωριό... 😊

Πάμε στην Αγία Δύναμη. Το τοπίο είναι θαυμάσιο, η θέα στη θάλασσα υπέροχη. Πάνω σ' ένα λόφο έχει ένα στρατώννα και ξέρω, γιατί: «Αν έρθουν οι Τούρκοι, το καταλαβαίνεις αμέσως». – «Ναι, αστράφτουν τα σπαθιά στον ήλιο.», βεβαιώνει ο Γιώργος.

Πάμε στον Κάτω Φανά, εκεί δε φυσάει και μπορούμε να κάνουμε μπάνιο. Ποιος από σας ξέρει τι ψάρι κολυμπάει στο κέντρο του κόλπου;

Περνάμε το βράδυ στου Καραγιώργη και έχουμε καλή παρέα: Ο Γιάννης Μπρης, ο Γιάννης Βρουλίδης (δεν ξέρω το αληθινό επώνυμό του, αλλά έχει μια καντίνα στα Βρουλίδια, γι' αυτό τον λέω έτσι, για να τον διακρίνουμε καλύτερα απ' τους άλλους Γιάννηδες), ο Διαμαντής και ο Πυθαγόρας, ο οποίος φοράει απόψε μια ζακέτα με κουκούλα, γιατί κρυώνει. Ο Γιάννης Μπρης τον λέει Ταλιμπάν με πούστικο μουστάκι. Νομίζω ότι έχει δίκιο, αλλά κοιτάξτε τον κι εσείς, για να σχηματίσετε μια γνώμη.

Η Λιάνα κάνει σχέδια για το χειμώνα. Όταν κάνει πολύ κρύο, αλλά θέλουν να ανοίξουν το μαγαζί, θα 'ταν τέλειο να έχουν ένα τζάκι, φαντάζεται. Επάνω μένουν άνθρωποι, γι' αυτό το φουγάρο θα 'πρεπε να πάει προς το δρόμο, αλλά έτσι θα γεμίσει καπνό το μαγαζί του Μπάμπη. Πριν λίγο αφαίρεσαν το μηχανήμα που γέμισε το μαγαζί του θόρυβο, και τώρα θα του στείλουν καπνό, για να έχει κάτι καινούργιο, σκεφτόμαστε. Μια πολύ καλή ιδέα! Ο Μπάμπης μας λέει αργότερα ότι «το περιμένει αυτό το τζάκι.» 😊

7.9. Σήμερα η Γιούλη και ο Ηλίας γίνονται γιαγιά και παππούς. Η Γαλάτεια γεννάει τον Φώτη. Το σκίτσο το έκανα πριν τη γέννηση, αλλά όταν η οικογένεια μας λέει ότι το μωρό γεννήθηκε θυμωμένο και αναστάτωση όλο το νοσοκομείο, τρομάζω λίγο. Μήπως είμαι προφήτισσα; 😊

7.9. Το απόγευμα καθόμαστε στου Μιχάλη και απολαμβάνουμε για τελευταία φορά σ' αυτές τις διακοπές το λιμανάκι του Εμπορείου και βλέπουμε κάτι ρομαντικό. Έναν ψαρά που είναι ολομόναχος και τον κοροϊδεύουν τα ψάρια. Και κάποτε παραδίδεται και πηδάει στη θάλασσα. Μεγάλο θέατρο!

Αργότερα ο Ηλίας, η Ιωάννα και μερικοί άλλοι μας βεβαιώνουν ότι είδαν κι εκείνοι τον ψαρά αυτόν με το τέλειο μαγιά. Και ψιλογελάνε λίγο. Κακοί! 😊

Περνάμε την τελευταία μας βραδιά στου Μπάμπη. Μαζί μας είναι ο Διαμαντής, ο Πυθαγόρας, ο Μάνος, η μαμά του Μάνου Μαρία, ο παπάς του Στέφανος, ο Βάλτερ, η Ιβάννα, η Σίλβια και ο Μαρσέλ. Η οικογένεια και ο μάγειρας Μιχάλης μας φτιάχνουν όλα τα ωραία της κουζίνας. Τρώμε πολύ, πίνουμε πολύ, λέμε καλαμπούρια και φιλοσοφίες, τραγουδάμε, περνάμε ωραία! 😊 Καθόμαστε μέχρι πολύ αργά, γιατί μας είναι δύσκολο να φύγουμε.

Κάποτε όμως το καταφέρνουμε κι έτσι μπορούμε να γυρίσουμε την άλλη μέρα στην Αυστρία.

